

اخلاق در وجود خود آدمی است

سینما و تلویزیون پیر ششم، او بعد از انقلاب، در سال ۱۳۶۵ با فیلم «خانه ابری» و یک سال بعد با سریال «گرگ ها» به عرصه بازیگری بازگشت. دو سریال تلویزیونی در پناه تو (حمید لیخنده) و شب دهم (حسن فتحی) با بازی ثریا قاسمی محبوبیت فراوانی پیدا کرد. او درباره نقش خودش در فیلم در پناه تو که نقش مادر محمد منصوری را بازی می کرد گفته است: این مادریه خاطر شهید شدن فرزند اولش تمام عشق و علاقه اش را تاثر پسر دومش محمد کرده بود و این زن در عین حال یک ارتباط خوب و درستی با همسرش داشت. در کل این کادر شمایل یک زن سنتی و مهربان ایرانی را داشت که دغدغه اصلیش خانواده اش بود و طبیعی بود که برخی اوقات با فرزندش تعارض پیدا کند.

در کنار این ها بازی او در تله تئاتر هایی مثل «به سوی دمشق» (حمید سمندریان)، «تکر اسوف» (محمد رحمانیان) و «به سوی کعبه» (تاجبخش فناپیان) نقش آفرینی کرد. این بازیگر با سابقه سینما، تئاتر، رادیو و تلویزیون به خاطر بازی در فیلم مارال تولست فرصت ایفای نقشهای متفاوت تری را برای خود رقم زد، مجموعه هایی مانند «خانه ابری» و «جراحت» از جمله سریال هایی هستند که قاسمی در برهه های زمانی مختلف در آنها ظاهر شد. «جسمه»، «شام آخر»، «دختر شیرینی فروش» و «مارال» نیز از جمله نقش آفرینی های ممتاز قاسمی در عرصه سینما بوده اند. او در سال ۱۳۷۹ برای نقش آفرینی در «مارال» برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر زن جشنواره فیلم فجر شد. همچنین در سال ۱۳۹۵ برای «ویلاهای» توانست سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل را کسب کند. مخاطب ثریا قاسمی را همیشه در نقش مادری دلسوز و مهربان می بیند که مدام پسر یا دختر خود را با نصیحت به کارهای خوب واهی دارد. ثریا قاسمی بیش از پنج دهه است که در عرصه سینما و تلویزیون ایران حضور اثر گذاری را تجربه می کند و البته که در همه این سالها کوشیده کیفیت بالا از هنر بازیگری خود را ارائه کند. او از جمله بازیگرانی است که تقریباً اغلب کارگردانی که نیاز به بازیگری شش دانگ و درجه یک برای سپردن کاراکترهای مادران دارند به سراغ وی می روند و شاید برای همین باشد که در کارنامه وی همکاری با چهره هایی چون فریدون جیرانی، ایرج طهماسب، سیروس الوند، ایراهیم حاتمی کیا، خسرو سینایی و ایراهیم وحیدزاده به چشم می خورد. او درباره بازیگران جوانی که اخیر به خارج کشور رفته اند و جذب شبکه های ماهواره ای شده اند، گفته است: اگر فضای هنری اینجا آلوده است، خوب بروند و اخلاق خوب را در شبکه های ماهواره ای پیدا کنند. بروند و در محیط سالم فیلم و سریال بازی کنند اما نکته اینجاست که اخلاق در وجود خود آدمی است؛ این خودمان هستیم که باید بیلموزیم چگونه برخورد کنیم که کسی جرأت طرح تقاضای غیر اخلاقی را به خودش ندهد و اگر رفتارمان نادرست باشد هر جای دنیا که باشیم این نادرستی گریبان مان را می گیرد.

ثریا قاسمی که همچنان در عرصه سینما و تلویزیون پر قدرت در حال ادامه دادن است، طوری که ذکر تمام آثار او در این مطلب نمی گنجد، هم اکنون از قیاس تجربیاتش از همکاری با پیشکسوتان تئاتر و سینمای ایران، با گروه های غیر حرفه ای و کارنابلد امروزی ناراضی است. اما سلاح او جز اوقات تلخی های گاه و بی گاه چیزی نیست و تا بحال نشده به خاطر نارضایتی اثری را تصفه کاره رها کند. او بسیار با خود حرف می زند و خود را در تحمل ناملایمات اجتماعی دلداری می دهد، و مادرانه، دختر یکی یک دانه درونش را دلداری داده و نصیحت می کند.

سمیه خاتونی - ثریا قاسمی، در ۲۸ آذرماه سال ۱۳۲۹ در محله سقلیتی بازارچه، خیابان ایران، حوالی میدان ژاله تهران، در خانه ای قدیمی و بزرگ به دنیا آمد. او تنها فرزند هنرمند پیشکسوت و مردم دار حمیده خیر آبادی و حسین ملاقلسم است که از دواج شان دیری نپایید. نام اصلی او مولود است و دوران کودکی اش را گاهی با پدر، گاهی با مادر و مادر بزرگ و خانواده عموی اش در خانه ای قدیمی و سنتی گذراند. تنهایی های دوران کودکی او را برای یک زندگی پرفراز و نشیب آماده کرد. در چهار سلگی از طریق مادرش با تئاتر آشنا شد و این مقدمه آغاز ورود او به دنیای هنر بود. تا مقطع دیپلم تحصیل کرد و رشته های مختلف هنری را امتحان کرد تا اینکه، در همان سال های جوانی فهمید نه موزیسین است و نه نقاش، او تصمیم گرفت صدایشه و بازیگر باشد، سوار تاکسی شد و به ساختمان رادیو رفت. در سال ۱۳۴۰ در ۲۱ سالگی برای رادیو ارتش تست گویندگی داد و بعد از قبولی کار گویندگی خود را در رادیو، با خواندن دلنوشته های سر بازی برای مادرش، شروع کرد. ثریا عشق رادیو است و معتقد است که هر چه دارد از رادیو دارد. هم سن و سالی خودش با رادیو باعث شده است که او رادیو را خواهر بزرگتر خود بداند. در سال ۱۳۴۹ وقتی ۳۰ ساله بود با رحیم پرفراز از دواج کرد که ثمره این زندگی یک دختر بنام بنفشه و دو پسر بنام بابک و بهروز است. پس از فعالیت در رادیو ثریا قاسمی با هوشنگ لطیف کار دوبله را شروع کرد و سپس وارد تئاتر و فیلم کوتاه شد. دهه ۱۳۴۰ برای او دوره مهمی بود. آموزش در کنار استاد حمید سمندریان و همکاری با پیشکسوتانی چون محمدعلی کشاورز، جمشید مشایخی، جمیله شیخی، سعید پورصمیمی و... او را از نظر تجربه های هنری بارور کرد. از فعالیت های مهم دیگر او در دهه ۴۰، شرکت در نمایشنامه «آندورا» تسارلیان و «آنتیگونه» رکن الدین خسروی بود. تا اینکه او در اولین ساخته ناصر تقوایی «رامش در یکی از دیگران» اولین بازی سینمایی خود را تجربه کرد. و در سال ۱۳۵۲ با سریال «قصه عشق» وارد قاف تلویزیون شد و تا انقلاب ۱۳۵۷ در چهار مجموعه تلویزیونی و دو فیلم سینمایی ایفای نقش کرد. وقته پس از انقلاب در تولیدات هنری، او را ملند بسیاری از هم دوره ای هایش از سال های

طلایی حرفه اش محروم کرد تا زمانی که همه چیز سر جای خودش قرار گرفت، و قاسمی چشمانش را باز کرد و دید که باید نقش مادر بزرگ را بازی کند. وی در توضیح این اتفاق گفته است: در

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفيعی

www.rooznamehsaba.com

rooznamehsaba

تهران خیابان آیت الله معنی کوچه خجسته منش پلاک ۵
تلفن: ۶۰ ۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستره روز

مادری از جنس ایران

فرخ و منیر زوج سال خورده ای که ۳۰ سال است در ایستگهی دور افتاده، سوزن بان قطار هستند. آنها فرزند نداشتند. منیر (ثریا قاسمی) آرزوی زیارت حضرت معصومه را دارد، اما تا به حال نتولسته است فرخ را تنها بگذارد، تا این که در شب تولد حضرت معصومه (س)، حوالی می بیند که اشتیاق رفتن به حرم را در او بیدار می کند. حالا در فکر تهیه تحفه پیشکشی برای حضرت است، اما هر چه فکر می کند و می گرد میان وسایلی اش هیچ چیز با ارزشی برای پیشکشی به بارگاه حضرت معصومه (س) پیدا نمی کند، در نهایت منیر با یک فانوس کهنه و قدیمی، به تنهایی راهی زیارت حرم حضرت معصومه (س) می شود، هنگامی که در اتاق اهدای نذورات قصد دارد فانوس کهنه و قدیمی اش را هدیه کند، با دیدن زائران دیگر که طلا و پول آورده اند دلش می گیرد، چشمان پر مهر منیر بر از اشک می شود. دل شکسته چادر به صورت می کشد، خجالت زده فانوس اش را برمی دارد و تاب رود، ناگهان برق می رود و تمام چراغ های حرم خاموش می شوند، تنها یک فانوس روشن می ماند که از زیر چادر سیاه منیر پیداست. غربت و نگاه معصومانه منیر در فیلم کمی دورتر با ثریا قاسمی جان می گیرد نویسنده این فیلم را علی طلب آبادی یانگهی آزاد به داستانی از مهدی قزلی به عهده داشته است و در نخستین دوره جشنواره سراسری میلاد سرخ، موفق به کسب عنوان بهترین فیلم بلند داستانی جشنواره شده بود. اثری تاثیر گذار و عاشقانه و پراحساس با بازی مهدی فقیه و ثریا قاسمی که نقش پیرزن و پیر مرد سال خورده ای در بیابان ملده را بازی می کنند که تنها پناه شان آغوش یکدیگر است و به یکباره از خواب شیرین زندگی مهجورانه خود بیدار می شوند. ثریا بازیگر توانمند، و دختر یکی یک دانه حمیده خیر آبادی است که مادرانگی و دخترانگی هر دو در وجودش به یک اندازه رشد کرده اند. چشم های او هنوز دختری تنهایی را به تصویر می کشد که به یکباره مادر شد. مادری از جنس ایران، که هنوز دخترانگی اش را به آغوش می کشد.

www.mci.ir

شما معتبر هستید شماره معتبر بخرید

فروش ویژه شماره های خاص اعتباری و دائمی تا ۴۰٪ تخفیف

از طریق shop.mci.ir و تمامی مراکز فروش و خدمات همراه اول

